

Agghegyalja Mozaik

XIII. évfolyam, LXIV. szám

2023. február

Sopronkövesdről, Sopronkövesdnek

...talán mondunk valamit...

Sopronkövesd köszöni!

Sopronkövesd sikereihez nagy mértékben hozzájárul a közösség tagjainak segítő és együttműködő részvétele a település életében. Az önkormányzat lehetősége szerint az elmúlt hónapokban valamilyen formában mindenki felé igyekezett kifejezni háláját és megbecsülését. A lent megemlítették felé pedig most, az Agghegyalja Mozaik hasábjain keresztül teszi ezt meg.

A TELEPÜLÉS LAKÓI NEVÉBEN IS KÖSZÖNJÜK:

Juhász Baláznak és családjának a március 15-i és a karácsonyi muzsikálást,
Raffai Baláznak és feleségének Verának az új sopronkövesdi kitűző megtervezését,
Rákóczi Ferencné Marikának a közösségi rendezvényeken végzett önkéntes munkáját,
Szentgróti Annának a közösségi rendezvényeken végzett önkéntes munkáját,
Lukács Zsuzsannának (Nagycentk) az Európai Uniós pályázatokban és projektekben nyújtott segítségét,
Párizs Márknak a közösségi rendezvényeken végzett önkéntes munkáját,
Párizs Martinnak a közösségi rendezvényeken végzett önkéntes munkáját,
Takács Frigyesnek az Adventi időszakban megtartott rendezvényeinkhez a vörösbort felajánlását,
Nagy Ferencnek (Fertőd) a Falukarácsony rendezvényre a kakaóhoz a tej felajánlását,
Maráz Szilárdnak a falicit lebonyolítása előtti a köbözést,
Rupf Tibornak erőgépei szükség szerinti rendelkezésre állását,
Maráz Józsefnek erőgépeivel végzett tevékenységét,
Kocsis Árpádnak és Bakos Mónikának, hogy megnyitották kapujukat rendezvényeink számára,
Szalayné Csígó Hajnalnak a Szent László kápolna gondozását,
Borza Ottónak, hogy az Alkotóház kertjében tartott rendezvényeinkhez áramot biztosított,
Tóth Miklósnének a Szent László kápolna gondozását és a rendezvényekhez a virág dekorációkat,
Drimmer Mártonnak, hogy bevezetett bennünket az oltás rejtelmeibe,
Kazinczy Péternek, hogy rendszeres virág/növény adományaival szebbé tette a település közttereit, méltó környezetet teremtett az ünnepi megemlékezésekhez és rendezvényekhez. Továbbá köszönjük a metsző tanfolyamot, az előadott verseket és a közösségi ötleteket, valamint az azokon való aktív részvételt!
Czigány Antalné, Csillának a közösségi ötleteket, részvételét azok megvalósításában, valamint az ünnepkörhöz és évszakokhoz kapcsolódó utcai dekorációit,
Végh Józsefnek a Liliom-lakópark játszótéren végzett fűnyírást, a főzőverseny sikerét, a finom ételeket.

FELHÍVÁS A PETŐFI SZELET MEGALKOTÁSÁRA!

Petőfi Sándor, az egyik legjelentősebb magyar költő 200 éve született, 1823. január 1-jén. A bicentenárium alkalmából a Nemzeti Kulturális Alap pályázatot írt ki, amelynek köszönhetően ebben az évben a Kárpát-medence szinte minden településén valamilyen formában megemlékeznek a költőről. Nyertes pályázatunk révén Sopronkövesden a Pünkösöd rendezvényünk szombati napja szól majd Petőfi életéről és munkásságáról, a Petőfi Kultúra program keretében. Remek programokkal készülünk ezek egyike egy süteményverseny lesz. A minden évben meghirdetett süteményversenytől eltérően most **azt szeretnénk, ha Sopronkövesden megalkotnánk a Petőfi szeletet.**

Ki-ki, ahogyan elképzei. Egyéb instrukciókat, javaslatokat nem fogalmazunk meg. Lehet sós vagy édes, színes, töltött, kinek-kinek szájíze szerint. Az elbírálásnál figyelembe vesszük, felfedezhetjük-e benne Petőfi korát és szellemiségét. A három legjobb Petőfi szelet megalkotója díjazásban részesül.

A jelentkezéssel kapcsolatos információk a későbbiekben lesznek elérhetők a plakátokon és a közösségi média felületeken (Honlap, Facebook).

Ez a dolgom...

Főszerkesztőként az a dolgom, hogy megjelenés előtt minden cikket alaposan átolvassak. Ilyenkor nézek mindent, stilsztikát, helyesírást, de legfőképpen a tartalmat.

Szeretem a régmúlt időköt felelevenítő írásokat, szeretem a rendezvényekről szólókat, a fotókat, az ismeretterjesztő cikkeket, a vidám gyerekekkel teli képeket. Csuda aranyosak a bölcsisek, az ovisok, hiszen náluk mindig történik valami, mindig van miről mesélni. Olykor hiányosnak érzem az újságot, hiszen egy korosztály (kettő) olykor kimarad belőle. Pedig én tudom, hogy a szülők, nagyszülők szívesen látják a gyerkőcöket az újság hasábjain, fellépőként, szereplőként vagy azért, mert valami más területen, mondjuk a tanulás terén értek el kiváló eredményeket. A gyerekek is büszkén mutogatják, mondogatva, hogy „Látod, ott vagyok!” „Benne vagyok az újságban!” Nézd, ott szerepeltünk!” Sok-sok ilyen mondat hangozhatna el...

Érdekesekek a zarándoklatok, hiszen általuk számos információhoz jutunk szűkebb, olykor tágabb környezetünkről. Ne felejtsük el, hogy a diplomaink nem csupán a vallást szolgálják, hanem kultúrát is, hiszen épített örökségünk részei. Gyönyörű freskók, oltárok, faragott szószékek teszik gazdagabbá a kultúránkat. A történeti kutatások pedig az ismereteinket gyarapítják. Megismerhetjük tágabb környezetünk vagy egy-egy esemény történetét. A szűkebb pátriánkban is körülnézünk kicsit, s azokat az emberek ismerjük meg egy-egy írás által, akik sokat tettek a faluért, ismertek voltak, szerették őket az emberek. Vajon melyik kislány ne akart volna tűzoltó lenni vagy katona...

Azt már megszokhattuk, hogy Sopronkövesden mindig történik valami, és az emberek szívesen jönnek ide: megnézni a falut, sétálni egyet az Agghegyen, a Meseösvényen, megnézni a faragott szobrokat az utcán. És még szívesebben vesznek részt a rendezvényeinken. Erről tanúskodnak a köszönőlevelek, a Agghegyen lévő – az idő viszontagságai elől ládába dugott – Vendégkönyv bejegyzései is. Néhány megjelenik az újságban is,

a teljesség igénye nélkül. Idén még ajándékot is kaptunk karácsony előtt: a betlehembe egy ajándékos zacskót csempészett be valaki. Jó szándékkal adva. Ilyenkor érzem azt, hogy nem szabad még teljesen lemondani az emberiségről és az emberségről.

Az uniós projektek által is gazdagodik a falu, s vele együtt az emberek is. Sok ilyen van szerencsére, aminek köszönhetően számtalan rendezvényt meg tudunk tartani és kiadványokat is tudunk készíteni. Utazni is tudunk, más országokba, tanulni, tapasztalni és persze egy kicsit belelátni a másik ország lakóinak életébe, kultúrájába, ünnepeibe. A közelmúltban Horvátországban jártunk egy uniós projekt kapcsán. Máshonnan is jönnek hozzánk, így nem csak mi tudunk tapasztalatokat gyűjteni, új embereket, helyeket megismerni, hanem ők is el tudnak jönni hozzánk megtapasztalni milyen is a magyar vendégszeretet. Kicsit részletesebben olvashatnak a lap hasábjain a horvát útról, ami nem csak egyszerűen egy uniós projekt volt, hanem az emberi kapcsolatok épülésének egyik legszebb példája is.

Érintett vagyok magam is, barátokat szereztem.

A legvégére hagytam egy fontos kérdést: a mindenkit érintő társadalmi változásokat, amelyekkel szintén találkozhatnak a lap hasábjain. Az egyik konklúziója a hit, hit az emberekben, hit az emberi értékekben, hit a világunkban és hit abban, hogy van még remény.

A másik írás a hivatástudat legszebb példája.

Én emlékszem még arra a napra, amikor első osztályba mentem. Higgyék el, nem most volt! De elevenen él bennem a jelenet, ahogy Marika néni hosszú szürke szoknyában, fehér zsabós blúzban, naplóval a kezében belépett az első osztályba. Nekünk akkor ő volt az „atyaúristen”, aki majdan a szeretetével, a tudásával, a szigorával, a példamutatásával embert farag belőlünk. Jó embert. Ez most is így lenne...

Nem értem, hogy ezt miért felejtettük el.

FÜLÖP ZOLTÁN

POLGÁRMESTER

Minden kezdet nehéz...

Nem csak egy új év, de még egy újságcsikk is. Már harmadszor szánom rá magam cikkem megírására, de most már sikerülni fog. Az írás közben időutazásra is lehetőségem lesz, hiszen visszatekintek az év utolsó hónapjainak történéseire is.

Az időben 2022 októberében járunk: ekkor tárgyaltam egy befektetővel, aki egy minőségi húszüzem letelepítésén gondolkodott falunkban. Sajnos az értékesíthető terület besorolását a rendezési tervben módosítani kellett volna, ami fél év és több milliós költség. A befektető már januárban termelni akart a német piacra, így ez a lehetőség elúszott. Még szomorkodtam ezen, de gyorsan vigasztalódhattam, hiszen a falu Franciska major felőli végén megkezdődtek a benzinkút és kocsimosó beruházás földmunkái. Optimális esetben augusztus környékén már helyben is tankolhatunk és mosathatjuk is az autóinkat.

Már hallom, amint többen kontráznak: igen mert az új lakóparkok egy részén még nincs szilárd burkolatú út. Ez volt az egyik kiemelt témája az év végi közmeghallgatásunknak is. Sajnos a kevés érdeklődő miatt, a többség jó esetben erről is csak félinformációkat hall. A közmeghallgatás után, a két ünnep között egy beköltöző család is megkeresett emailben, utcájuk aszfaltozása kapcsán. Javasoltam, hogy a kényszerű szabadságolás ellenére keressenek telefonon és beszéljük végig össze-

függéseiben is önkormányzatunk lehetőségeit. Az első nekem szegezett kérdések egyike: miért kellett a Margaréta és Szent László utcában járdát-kerékpárutat építeni? Aszfaltoztunk volna utakat, de egy adott pályázatban megnyert összeget csak arra lehet fordítani, amire adták. (ha gyerekkoromban a boltba küldtek a szüleim lisztért és csokit vettem rajta, hát nem dicsérték meg...) Mivel a Margaréta utca terveire már 2006-ban kapott az önkormányzat támogatást és a turisztikai pályázatunk egyik elemeként kerékpárút építésére lehetett forrást szerezni, hát erre pályáztunk.

Forráselvonások

A Covid-járvány óta a kormány az önkormányzatoktól hatalmas forrásokat von el. Ez Sopronkövesdet évente csak iparüzési adót tekintve több mint százmillióval sújtja. E mellett a súlyadó még nálunk lévő részét is véglegesen elvonták. További bevételcsökkenés, hogy a Covid-járvány óta az autóeladások száma világszerte csökken, így a kisebb termelés miatt legnagyobb adófizetőnktől is kevesebb adó folyik be hozzánk.

Ha adóbevételeink a megszokottak lennének és nem sújtana bennünket ennyi állami elvonás, akkor a terveink szerint az új lakóparkok útjai már aszfaltosak, járdái térkövesek lennének, a Dózsa, Liliom 2, Franciska lakóparkok sorrendjében.

A közben kiírt útépítési pályázaton 40 millió forintra lehetett pályázni. Ez csak a Dózsa utca új részére eleendő. Decemberben meg is nyertük, másik két pályázattal együtt. DE! A megnyert pályázatokra fedezet még nincs, csak állami garancia. Nem tudjuk, mikor lehet így a Dózsa utca aszfaltozási munkáit elkezdni. Ha csak ősszel, félok, hogy az infláció miatt a megnyert 40 millió már nem lesz rá elég.

Ahogy a közmeghallgatáson is elmondtuk: cél, hogy az új utcákban minél előbb legalább járda legyen, és a pályázatok lehetőségeit kihasználva a lakóparkok építésének sorrendjében aszfaltburkolat is. Ezért örültünk a Szent László utca kerékpárútjának. A Liliom-2 lakópark 3 utcájának (Vadvirág, Pipacs, Tó utca) valamennyi járdájára is pályáztunk. Nem nyert. Az ez évi szűkebb költségvetésből így is igyekszünk ide járdákra vagy járdaszakaszokra pénzt biztosítani. A számolgatás megkezdődött. Közben a régi közvilágítási lámpáink is fiatalításra szorulnak. A megnövekedett rezsizsámlák miatt az eddigi többszörösét fizetjük a közvilágításra és intézményeinkre is. Szerencse, hogy intézményeink nagy része napelelemmel ellátott, így tudtunk a gázzal januárig takarékoskodni.

Étkeztetés

Ugyancsak tovább terheli a költségvetésünket a gyermekétkeztetés költségeinek jelentős emelkedése. Az önkormányzat feladata az intézményekben a gyermekétkeztetés biztosítása, amelyet az óvoda épületében lévő konyháról a Rábakész Kft. szállít. 2022. II. félévéig nem lehetett a térítési díjakat emelni, bár az élelmiszerárak és a vállalkozói díjak nagyon elszabadultak. 2020-ban milliós nagyságú volt az a támogatás, amelyet az önkormányzat fizetett a szülők által befizetett térítési díj és az állami támogatás összegén felül. 2021-ben, ennek háromszorosát, 2022-ben 7 millió Ft-ot kellett támogatásként hozzátenni a gyermekétkeztetéshez. A számítások alapján 2023-ban ez az összeg megközelíti majd a 9 millió Ft-t. Az önkormányzatnak nem áll módjában csökkenteni a térítési díjak összegét.

E hosszú levezetés után a nálam érdeklődőnek még egy kérdése volt: több környékbeli településhez hasonlóan nálunk is lesz-e valamilyen új adónem, például

ingatlanadó (amivel az önkormányzatok egy kis plusz bevételhez juthatnak? Sokat ezen nem kellett gondolkodnom, hiszen a Képviselő-testületnek hosszú évek óta az az álláspontja, hogy amíg bírjuk, az államilag kötelezően előírt adónemeknél más adót nem vetünk ki a lakosságra. Remélem, tudjuk ezt a vállalkozást tartani! Köszönöm ezúttal is az érdeklődőnek, hogy kulturált hangnemben keresett meg, érdekelte és meghallgatta az önkormányzati álláspontot és nem a facebookon üzengetett.

Sok jó is történt

Említést tettem két további sikeres pályázatról. Hangsúlyozom: itt is a kiírt lehetőségek közül tudtunk válogatni! 41 millió forintot nyertünk az Alkotóház kertjének a végében egy pajta építésére, ahol kézműves mesterségek oktatása és gyógynövények szárítása történhet. Jó esetben ezek kikerülhetnek termelői piacunkra is.

186 millió forintot nyertünk az óvoda új udvarán egy önálló épület építésére, konyha céljára. A meglévő konyha helyiségeiből fejlesztőcsoportokat alakítottunk ki. Terveink szerint ezekben a csoportokban, óvodai időben és azon túl is, a térségben élő rászoruló gyermekek képességfejlesztése folyik majd.

Nyertünk Gasztropiknikunkra és egy konferenciára egy uniós pályázatot is, összesen 13 millió forintot. Eből 3 napon keresztül mintegy 120 horvát és szlovén partnert fogadunk és a konferencia mellett gasztroprogramokat is szervezünk. Kisebbségi siker, hogy az igényelt összeg 50%-át, 700 000 forintot kapunk a Petőfi év kapcsán szervezett programjainkra, amelyek a Pünkösves vasárnapján lesznek.

Pályázaton kívül kaptunk a közvilágítás megnövekedett költségeire 4,3 millió forint segítséget. Nem szeretnénk a közvilágítást teljesen vagy részben kikapcsolni (a főút mellett nem is engedélyeznék).

Ha ez évben sikerül a lámpatesteket megújítani, akkor az éjszakai időszakokra a lámpatestek fényereje csökkenthető lesz, ezáltal további megtakarítás érhető el. Ezek voltak a pizskos anyagiak.

(Folytatás a 6. oldalon)

Történt jócskán más is. Felvidéki testvértelepülésünk Alsóbodok polgármesterét és testületének jó részét új-raválasztották. Ezúton is gratulálunk! Már készítjük elő azokat a pályázatokat, amelyek jóvoltából újra találkozhatunk velük.

Volt egy mennyiségében sikeres, hálózatos szemétszedésünk Dénes majoriakkal összefogva. Köszönet a Széchenyi István Vadásztársaság vadászainak, hiszen az ő részvételükkel jött csak össze a kellő számú önkéntes.

Óvodánkban osztrák óvónők jártak év vége felé egy bemutató napon. Büszkéek voltunk a kövesdi ovira. Szomorúan állapítottuk meg, hogy az ideérkező bécsi X. és XX. kerület óvodáinak dolgozói jó része magyar. Veze-

tőjük az alábbiakat nyilatkozta: „Erre vártunk a 6. éve futó projekt alatt, valakik ilyen szívvvel, ilyen lelkesedéssel fogadjanak bennünket és mutassák meg értékeiket.”

Szent Márton napja kapcsán a horvátországi Breznicky Humban járt egy nagyobb küldöttségünk. Egy újabb pályázatból ők is ellátogatnak hozzánk. Figyelem! Angolul beszélő, a közösségi eseményeinken segítséget nyújtó, helyi vagy környékbeli fiatalokat és idősebbeket a következő útjainkon is szívesen látjuk. A tavalyi évhez kapcsolódóan is sokaknak tartozunk köszönettel. Ezekből egy csokrot lapunkban olvashatnak.

A 84-es út felújítására ígéretet nem kaptunk, de az M9-es elkerülő út, szőlők alatti nyomvonalát ismét törölték! Sikeres volt és több pozitív visszajelzést kapott

jó néhány év végi programunk is. Így az Idősek napja, az Idősek karácsonya, a Falukarácsony, a Holdfénytúra is. Legutóbb a Doni tragédia 80. évfordulója kapcsán teljesítménytúrázókat fogadtunk a volt fűrésztelepen. A soproni, Deák téri megemlékezés és 35 km megtétele után több mint 300-an teljesítették a távot és érkeztek be a Rendezvenyparkunkba, ahol olasz hagyományörzők, tábortűz, vendéglátás, a Fajkus Band és táncos legények fogadták a megfáradtakat. Örömmel láttam, hogy több zarándoktársam is teljesítette a távot. A Fajkus Bandát és a táncosokat a soproni Pendelyes Egylet hozta, akiknek kulturális együttműködés keretében – a soproni GYIK-ból kiszorulva – Sopronkövesden rendezvényhelyszínt biztosítunk. A következő táncházat a Cifraszűrrel közösen szervezik. Érdemes lesz ellátogatni!

BREZNIČKI HUM

„Europe for citizens - simple Europe”

BREZNIČKI HUM – AZ „EURÓPA A POLGÁROKÉRT” PROJEKT HÁZIGAZDÁJA

Az elmúlt időszakban Sopronkövesd Község Önkormányzata számos nemzetközi projektben vett részt, és vesz részt a jövőben is. Ezek a projektek és a projekt alatt szervezett programok, konferenciák, szűkebb körű megbeszélések, az azokat kísérő kulturális rendezvények, város- és településlátogatások számos tapasztalatot, élményt nyújtanak, a résztvevőknek, miközben ismeretségek, s olykor barátságok is szövődnek. Jó példákat lehetne hosszan sorolni, egy biztos: a Breznički Hum-ben töltött csaknem három nap alatt nem csupán hat ország képviselőivel ismerkedtünk meg, hanem újabb barátokra leltünk.

November közepén horvátországi Breznički Hum településen rendeztük meg az „Europe for citizens - simple Europe” európai projekt keretében azt a háromnapos eseményt, amelyen 7, ország – uniós és unión kívüli tagállamok – képviselői voltak jelen. Szerbia, Bosznia-Hercegovina

és Észak-Macedónia nem EU-tagországgként vett részt ebben a projektben.

A Covid19-járvány miatt kétszer is el kellett halasztanunk az eseményt, amelyet most, összekötve az önkormányzati rendezvénnyel és egy hagyományos Szent Márton napi ünnepléssel sikerült megtartanunk. A programon összesen 250 fő – magyarok, románok, szlovének, szerbek, bosnyákok, észak-macedónok és természetesen a házigazdák, a horvátok vettek részt.

A projek olyan témaköröket feszegetett, – euroscepticizmus –, amely minden Európában élő embert foglalkoztat. Az elhangzott előadások, beszélgetések ered-

ményeként rengeteg tapasztalatot gyűjtöttünk, amelyeket egyrészt mi is hasznosítottunk, másrészt a projekt eredményeként összegezzük az Európai Uniónak.

A rendezvény első napján a különböző országokból érkező képviselőket egy helyi pincészetben fogadták a házigazdák. A hivatalos program keretében itt mutathattak be a résztvevő települések: a macedón Kruševo, a szlovén Novi Mesto, a szerb Vrnjačka Banja és Sremski Karlovac, a magyarországi Sopronkövesd, a boszniai Banja Luka és a román Joseni önkormányzatai, illetve a jelenlevők megismerkedhettek a horvát házigazda településsel, Breznički Hum-mal is.

Breznički Hum település az elmúlt 10 évben számos európai projektet valósított meg, e téren gazdag tapasztalattal rendelkezik. A település vezetői remélik, hogy hamarosan újra találkozhatnak a program résztvevőivel.

Zoran Hegedić

Breznički Hum polgármestere

Ahogy a barátságok kezdődnek....

Breznički Hum önkormányzatának meghívására vettem részt az „Europe is easy” programban, a Humščak Irodalmi és Kulturális Egyesület elnökeként. Ez egy olyan civilszervezet, amely a kultúra területén munkálkodva arra törekszik, hogy bemutassa a köztünk élő művészek eredményeit, munkásságukat. A projekt első napján lehetőségem nyílt egy egyesületi tag költészetén keresztül bemutatni a résztvevőknek régióink kulturális örökségét, valamint a Humscak egyesület munkáját. Ljiljiane Lipovac költőnő verseiből olvastunk fel.

Ezt követően tudtam bemutatni az „Állítsd meg a nők elleni erőszakot” nemzetközi költészeti rendezvény vezetőjét, a Humščak egyesület tagját, Lidija Pudak költőnőt és értékes munkásságát. Erre az alkalomra Mária Terézia császárnő korhű ruháját viseltem, férjem Josip Šafranec költő pedig Mária Terézia férjét jelentette meg, mert országainknak jelentős közös múltja van. Történelmi tény, hogy a XIX. század óta Breznički Hum-ban több pihenőház is volt, amelyek az utazók

pihenésére, és felfrissülésére szolgáltak. Az utazók – a talált feljegyzések alapján – magyar zarándokok voltak. A pihenőházzal szemben, az út túloldalán állt egy bolt, mellette pedig egy postakocsi megálló is volt Bécs, valamint Budapest felé.

A projekt második napján a szomszédos városban Zagorjében, ezúttal a régió hagyományos népviseletébe öltözve, a legtöbb időt a kedves magyar küldöttséggel töltöttem. Valószínűleg azért, mert a horvát bölcsék szerint a „vér nem víz”. Ugyanis őseim egy része a XVIII. században Magyarországról vándorolt ki, és Breznicki Humban telepedett le. Innen a leánykori nevem is, Kisur magyarul Kis Úr. Beszélgettünk a Magyarországon élő horvátokról is. Csóka Alex elmondta, vannak horvát ismerősei, akik Kópházán élnek, és elénekel nekünk egy jól ismert horvát tamburás dalt.

Sopronkövesd polgármestere, Fülöp Zoltán a hagyományos mézeskalácsot kóstolgatva beszélt a közösségünkbe megvalósított projektekről és a további együttműködés lehetőségeiről. Egy a visszatérő sopronkövesdi látogatásban állapotunk meg. A tolmácsolást végző Kalmár Erikával pedig azonnal éreztük a lelkünk összekapcsolódását. Érezni lehetett e lelkek kötődését, spon-tán nyílt meghívások érkeztek baráti találkozókra, nyelvtanulásra, magyarul és horvátul egyaránt.

Közöttetek, lenni olyan volt, mintha régóta ismerősök lennénk. Megértettük, meghallgattuk egymást és sok fontos kérdést fogalmaztunk meg. A Breznički Hum-ban való tartózkodás végén a magyar delegáció tagjaitól nehezen váltunk el. A hétvégén eluralkodó érzések legszebb és legszembeütőbb visszaigazolásai, a könnyek és a többszöri ölelések voltak. Ezt erősítették meg búcsúzáskor a megtanult magyar és horvát szavak, valamint a minél hamarabbi találkozás reménye.

Különös tisztelettel és szeretettel,

Ružica Šafranec Kišur
Humščak Egyesület elnöke

A BARÁTSÁGOS SOPRONKÖVESDIEK

A Humščak Kulturális Egyesület önkéntes tagjaként vettem részt a rendezvényen. A Humščak egyesületben rendezvények szervezésével foglalkozom. Találkozásunkkor a "Szent Márton a szeretet és az irgalmasság szentje" programot szerveztem. Ezen kívül különböző verses rendezvények és összejövetelek szervezésben és végrehajtásában működöm közre.

A programok lebonyolításában az én feladatomban az események dokumentálása, fotózása volt. Ezen kívül a horvát nyelvet nem beszélő külföldi delegációk segítségével, jelen esetben Fülöp Zoltán polgármester úr vezette sopronkövesdi csapat támogatása volt.

A sopronkövesdi delegáció az első látásra nagy hatással volt rám. Lenyűgözött a csapat a melegségével, vidámságával. Elsősorban olyan fiatalokkal találkoztam, akik reményt adnak az ilyen projektek jövőjének, valamint a közös jövőbeli együttműködésnek, mindannyiunk életének jobbá tételére ebben a nagyszerű közösségben, amit Európai Uniónak hívnak.

Úgy érzem, hogy a háromnapos találkozón nemcsak jó jövőbeli együttműködő partnereket szereztünk az önkormányzatoknak – Breznički Hum és Sopronkövesd –, hanem új barátokat is találtam, elsősorban Kalmár Erika és Fülöp Zoltán személyében. Várom az újabb találkozásokat, és az önkormányzatok közötti együttműködés erősödését. Mindannyian dolgozzunk a személyes, baráti kapcsolatok erősítéséért, valamint a pozitív energia és a jóindulat terjesztése érdekében!

Renata Kožić

ÉLLESETT PILLANATOK

ŐSI ÍZEK NYOMÁBAN

Élmény és öröm volt megismerkedni a projekt keretében hozzánk érkező vendégekkel.

A magyar csapat mindig vidám és érdekes volt. A zöld színű pólójukról, kapucnis felsőjükéről azonnal fel lehetett ismerni őket és a polgármesterüket, Fülöp Zoltánt, aki kulcsszerepet töltött be a

magyar csapat és a projekt szervezői között is. A magyar csapat mindig derűt sugárzott, és komolyság volt ha dolgozni kellett. A csapat összetétele szerint minden korosztályt képviselt, ami nagyon dicséretes. Érdekes volt a sopronkövesdiek bemutatkozása is, a csapat legfiatalabb tagja fordított angolra, amit szintén nagyra értékeltünk.

Breznički Hum önkormányzatának az "Európa könnyű" című projekt ünnepi programja érdekes témákkal foglalkozott: a fiatalok európai perspektívája, az euroszeptizmus, hogyan látjuk mi, egy kis település az európai identitást és a migránsválságot. A program jelentős kulturális eseményeket is tartalmazott: verses estet, népiünnepélyt borkeresztséggel, Humski vjesnik népszerűsítését, fúvószenekari koncertet, valamint a projektpartnerek memorandumának aláírását is.

A sátorban tartott régi receptek alapján készült ételek bemutatóját és kóstolóját egy szakácskönyv bemutatója előzte meg, amely STARINSKI ŽMAKI „Ősi ízek” címmel látott napvilágot. A könyv megjelenését egy 2011-ben a Breznički Hum általános iskolában indított kutatási program előzte meg „Mit ettek az időseink?” témában. Ugyanebben az évben, 2011-ben, a falusi háziasszonyok a Szent Márton pap példáját követve, ízletes hagyományos ételeket kínáltak a látogatóknak. A STARINSKI ŽMAKI rendezvényt, vagyis a "Starinski okusi"-t tíz át folyamatosan megrendezték. A Covid-járvány miatt azonban nem lehetett. Akkor Zoran Hegedić polgármester úr azzal az ötlettel állt elő, hogy ne felejtjük el, és egy szakácskönyv formájában örökre őrizzük meg térségünk hagyományos ételeit! Az „Építsük együtt az európai jövőt” európai projektnek köszönhetően, a projektben részt vevő országok vagy önkormányzatok kulturális és gasztronómiai hagyományainak népszerűsítésén keresztül született meg a régió receptkönyve. A könyv 152 receptet tartalmaz, amit 47, 28 és 80 év közötti nő és 3 férfi készített el. A könyv rekordidő alatt, kevesebb, mint négy hónap alatt lett kész.

Szerkesztőként részekre tagoltam: mindennapi kenyereink, napi menü, reggelitől a vacsoráig, mindennapokra, ünnepekre, alkalmakra, szokásokra, valamint házi receptekre a befőzéshez.

Božica Brkan, újságíró az OBLIZEKI online magazin szerkesztője a következőt írta a könyvről: "Az kevésbé fontos, hogy főzőskor valaki követni fogja a könyvet, a fontos az, hogy létezik".

Darinka Andrašek

Kövirózsa Kulturális Egyesület

A Kövirózsa Kulturális Egyesület több évtizedes működést tudhat maga mögött. Az alapszabályban megfogalmazottak alapján céljai közt szerepel a tagok néprajzi, néptáncos, népzenei nevelése, műsorszámok bemutatása helyben és meghívás alapján más helyszíneken. Célja gyermek-tánc csoportok és zenekarok működtetése, kulturális rendezvényeken való részvétel, fellépések és ezek szervezése, kézműves foglalkozások, valamint kézműves és néptáncos táborok szervezése.

Az egyesület keretein belül néptánc csoport, citerazenekarok, népdalkör és hímzőkör működik, élükön szakmai, művészeti vezetőikkel, óraadó szakemberekkel.

Az egyesület csoportjainak fontos célja Sopronkövesd település által rendezett programokra való felkérés teljesítése. Ezeknek a felkéréseknek csoportjaink folyamatosan igyekeznek eleget tenni, ezzel is hozzájárulva a helyi rendezvények sikerességéhez és változatosságához.

Az egyesület fiatal citerásai és a népdalkör rendszeres fellépők a nemzeti ünnepeken, Életfa-avatón, idősök napi rendezvényen és a falukarácsonyon.

A Cifraszűr néptánc csoport rendszeresen szervez táncházat, hagyományosan májusfaállítás és kitáncolást, fellépnek a környékbeli rendezvényeken, és nyárra megrendezik hagyományos táborukat is. Közösen sok éve adnak műsort csoportjaink a Kulturális Örökség Napjai rendezvénysorozaton, a Pünkövesd alkalmával és az elszármazottak találkozóján.

Saját szervezésű programjaink között kiemelkedik az évenkénti egyesületi nagyműsor, amelyen valamennyi formáció fellép, bemutatja műsorait.

A Hímzőkör heti rendszerességgel találkozik és dolgozik, tagjai a Tájház működését is segítik, és időszakonként saját kiállítást is szerveznek.

Fontos a gyerekek számára helyben szervezett nyári napközis és balatoni tábor is, amely intenzív tanulási és fejlődési időszakot jelent a nekik.

Az önkormányzati támogatás mellett az egyesület csoportjai több éve sikeresen pályáznak a Csoóri Sándor Alap által kiírt pályázatokon, amelyen az elnyert összegekkel még több tervüket tudják megvalósítani.

Az egyesület csoportjai nyitottak, folyamatosan várják soraikba az érdeklődőket.

Rózsavölgyi Dóra
elnök

DONI MEGEMLÉKEZÉS

Mesterségem címere

„Csak boldog gyerekekből lehet boldog felnőtt,

S csak ezekből lehet boldog ország.”

/Kodály Zoltán/

Emlékszem, hogy már nagobbacska leányként is gyermekekkel foglalkozó, óvó vagy tanító néni szerettem volna lenni. Arra pontosan nem emlékszem, hogy miből is született meg a gondolat. De azt tudom, hogyha feltenné valaki újra a kérdést, a mostani és az akkori válaszomban egy valami biztosan közös lenne. Az a jó érzet. Mert több évtizedes óvodapedagógusi pályafutásom alatt is folyamatosan azt érzem, jó nekem gyermekek között lenni. Egy állandó hétköznapi örömforrás, ami közös élményekből, vidámságból és boldog együttlétekből fakad. Közben tapasztalom, hogy mennyire jó az emberi léleknek szeretve lenni és milyen érzetet kelt a mosoly, a simogatás és az ölelés. Kapni is jó, adni is mindezt, ami szeretetteljes, biztonságos légkört teremt. És nincs is ennél fontosabb dolog a világban.

Szeretem, amit csinálok. Óvónő vagyok. Nem csak azért, mert a végzettségem ezt igazolja, hanem szívből, lélekből, hivatástudatból. Aki velem együtt ezt a pályát választotta szereti a gyerekeket. Mindegyiket külön-külön és egyben is valamennyit. Megéli az ezzel járó

felelősséget és tudja, hogy fontos a személyes jelenlét ott és akkor, és úgy, ahogy éppen kell. Ha kell anya öléből kiemelő, vigasztaló és mosolyt fakasztó, szigorú és igazságtevő, játszó és daloló, kérdező és válaszoló egyben. Szoros kapcsolat ez, talán nem is gondolják mennyire. És nem csupán arra a néhány órára, amíg anya vagy apa nem jön érte, hanem a későbbiekben is. Persze akkor már kicsit másképp, közvetettebben, azokkal az általunk közvetített kulturális elemekkel – erkölcsi normákkal, szokásokkal, értékekkel – amivel szocializálódik mellettünk az óvodai nevelés során. Részünk van abban is, hogy milyen lesz a jelleme, hogyan formálódik személyisége. Képességeinek kibontakoztatásában is segítjük és a foglalkozások során nyújtott ismeretekkel is mi nyitogatjuk előtte a világot. Érdeklődést keltünk és motiválttá tesszük az iskolai tanulásra.

Szeretem, azért is ezt a pályát, mert én is folyamatosan tanulok és tapasztalok. Nemcsak a pedagógusok élethosszig tartó tanulásra való ösztönzés kapcsán, hanem a spontán kihívásokból adódóan. Minden gyermek a maga egyéniségével, saját úton jár, a korábbi sémák helyett új módszert és pedagógiai környezetet igényelve. Keresem, tanulom, alkalmazom, újratervezem. Mindez szellemileg is és fizikálisan is szinten tart. És ebben sem vagyok más, mint a kollegáim.

Szeretem a gyermekneveléssel együtt járó sikerélményt is. Azt, amikor rátalálok az útra és ezáltal segíteni tudok egy problémás nevelési helyzetben. Szeretem, amikor mosoly csillog a szemekben, mert általam valamit megtanultak és tudják.

Elégedettség van bennem, amikor tolerálják egymást, és szeretettel vannak együtt. Büszke vagyok a kirándulások, az ünnepek és a fellépések alkalmával. Örömmel tölt el, hogy olyan bensőséges a kapcsolatunk, hogy fél szavakból is értjük egymást, és tudják, hogy a homlokomon megjelenő ránc rosszat sejtet.

(Folytatás a 13. oldalon)

(Folytatás a 12. oldalról)

Így vélekedek a hivatásomról, sok pedagógus társammal együtt. Közös az is bennünk, hogy pozitív gondolkodású, elfogadó, szabályokhoz szoktatott, problémamegoldó emberek vagyunk. Tesszük a dolgunkat és éljük a mindennapok gyermeknevelési helyzeteit. És mindezzel többé-kevésbé el is boldogulnánk, ha nem éreznénk mostanában, hogy valami baj van a világban. Mintha elfelejtődött volna, hogy a „pedagógus” egy olyan felelősségteljesen gondolkodó és élő egyén, akit tanulmányai során arra képeztek, hogy nevelje és oktassa a felnövekvő generációt. Feladata, hogy megteremtse a társadalmi együttélés alapjait óvodai és iskolai keretek között, hogy az egyéni képességek figyelembevételével ismereteket nyújtson. Életre neveljen és szakmára tanítson, irányítson a sport, a kultúra és a művészetek felé. Mindezt az tudja szívből tenni, akinek az életfeltételei, munkakörülményei ideálisak, és biztonságban érzi magát. Akit támogató légkörrel, megbecsüléssel és elismeréssel vesznek körül. Csak sajnos mostanra, mintha elcsúszott volna a magyar oktatásban valami és egyre

nehezednének a nevelés/oktatás körülményei. A tárgyi feltételek sem a legideálisabbak mindenütt, mégis inkább az emberi tényező, a mentálisan és fizikálisan leterhelt pedagógusok helyzete aggasztó. Ők azok, akik közül sokan szélmalomharcot vívnak a minőségi oktatásért. A tanulók felé sincs túlságosan jó szocializációs üzenete mindennek, egyrészt azért, mert felnőttek összeférhetetlenkednek a fejük felett, másrészt azért, mert úgy tűnik, mintha ők kevésbé lennének fontosak. Oktatásuk helyettesítésekkel való megoldása, nem biztosítja számukra a minőségi oktatást, kérdéses a sikeres szakirányú tudás megszerzése is.

Hogy lesz így a jövő, hogy lesz így pékünk, fodrászunk, villanyszerelőnk és minden egyéb szakmánk, ami életvitelünket is komfortossá teszi? Hogy lesz orvosunk, mérnökünk és kutatónk, világhírnévre szert tevő feltalálónk, zenészkünk, költőnk? És tessék mondani, az amúgy is pesszimizmusra hajlamos magyar ember gyerekeiből, hogy csinálunk ezután elégedett, boldog felnőttet és hogy építünk boldog Magyarországot?

Csakis összefogással.

Vadászlovaglás a sopronkövesdi határban

A Harkai Lovasközösség minden évben megrendezi a környék lovasait összekovácsló vadászlovaglást. Tavaly Dénesmajori Lovas Club adott otthont a rendezvénynek. Manapság ez a program a régi korok lovas vadászatait eleveníti fel, amelynek középpontjában már nem az üldözött vad elejtése, hanem a terepakadályokkal nehezített pálya leküzdése áll. A vadászlovaglason szigorú szabályokat kell betartani és megfelelő öltözködési etikettnek kell megfelelni mind a lónak, mind a lovasnak. A rókavadászon a Sopron környéki gyakorlott lovasok vettek részt, 24 fővel. Rövid köszöntőbeszéd, tájékoztatás után a lovasok Dénesmajorból Sopronkövesdi irányába indultak el. A lovaglást a vadászmester vezeti, ő határozza meg a rókavadászat irányát és tempóját. A rókát egy igazi rókafarokkal ellátott lovas személyesítette meg, akit a társaság üldözőbe vett. A vadászat célja, hogy a „rókát” becserkészzék és levadásszák. A hajsza két részből épült fel, a pihenőt a sopronköves-

di Szent László kápolnánál töltötték el a lovasok.

A rókavadászat végén a vadászmestert segítő hátsó lovasok – akik figyelték a résztvevőket –, választották ki a nap legügyesebb lovasát, aki a vadászlovaglás győztese lett. A rendezvény célja a lovak és a lovaglás iránti tisztelet, és az azonos érdeklődési körű lovas emberek barátságainak ápolása.

/Fotók: Kontli László/

Hitvallásaim I.

Jó lenne most kisgyerekeknek lenni. Nem tudni semmit a nagyvilág dolgairól, egyszerűen csak lenni.

Reggel apukám fütyörészésére ébredni, Noszogatni Öcsit, hogy keljen már, ne vacakoljon, menjünk reggelizni. Elindulni otthonról Peti kutyánk díszkíséretében, Öcsit bekísérni az oviba, megérkezni az iskolába. Együtt nyüzsögni a többiekkel, szünetben „gumizni”, ebéd után „Adj király katonát!” játszani. A napköziben elővenni az uzsihoz a textil szalvétát, az Albert keksszel az almát kivájni, aztán elropogtatni. Hazasétálni, otthon az utca béli kölykökkel az ároksparton ücsörögni. Anyuval focizni, apuval a teregető kötél fölött röplabdázni. Abban a finom puhaságban gondtalanul lenni.

Jó sorom van. Van családom, otthonom, munkahelyem. Szép helyen élek. Vannak lehetőségeim. Van kertem, van kutyám. Vannak jó kollégáim, barátaim.

Mégis mi a bajom?! Hát az, hogy van felelősségem is! Nehéz vele élni. Jó lenne lerakni! Behunyni a szemem, betapasztani a fülem, nem látni, nem hallani és nem tudni semmit.

Egyre kevésbé szeretem a világot, ami körülvesz.

Nem szeretem látni, hogy kollégák bántják, sőt, tudatosan akadályozzák egymást és még örömeiket is lelik benne. Hozzák- viszik a félhíreket, hogy aztán dörzsölhessék a kezüket, amikor sikerült feszültséget, konfliktust szítani. Nem szeretem hallani a barátaimtól, hogy a munkahelyükön az emberek gonoszak egymással. Késébeesve kérdezik, hogy mi történt hirtelen az emberekkel? Előre láthatóan egyre nagyobb kihívások elé fog bennünket állítani az élet...Mi lesz AKKOR?

Már most felfaljuk egymást. Meg sem próbáljuk megérteni a másikat. Meg sem próbálunk higgadtan kommunikálni. Meg sem kérdezzük, hogy helló, te miért gondolod/mondod/csinálsz így? Mi már előre tudjuk, hogy azért, mert be akar tartani, direkt rossz szándék vezérli, és amúgy is hülye.

Mi lesz így velünk? És mégis, hiszek az emberben...

Látok édesanyákat, akik néhány hónapos csecsemőjüket sístergésre állított mobiltelefonnal altatják, a telefont a gyermekük feje mellé a babakocsiba téve. Látok édesanyákat a játszótéren az interneten szörfölni, míg gyer-

mekeik játszanak. Hallok kisgyermeket, akik elmesélik, hogy karácsonyra mobiltelefont vagy tabletet kaptak. Látok családokat, akik számára az együtt töltött idő azzal telik, hogy mindenki az okos eszközén lóg. Hallok a kisgyermek-gondozókat, hogy a kicsik végtelenül szeretethiányosak, nem tudnak játékokkal játszani. Hallok mindenfelől, hogy a legtöbb, közösségbe kerülő gyermek sok tekintetben nincs szocializálva, és nem tanult meg otthon evőeszközt használni. Én mégis hiszek az édesanyákban.

Látok gyerekeket, akiknek az iskola táskáját a szülei viszik. Hallom, hogyan beszél a kilencéves a nagyapjával. Látok gyerekeket, akiket a „nem” szó őrjöngő vadállatokká változtat. Látok gyerekeket, akik születés után szerzett akadályaik miatt nehezen boldogulnak a tanulással. Látok gyerekeket, akik nem ismernek szabályokat. Látom, hogy sok gyerek éhez.

Hiszek a szeretetben és a változásban.

Látok fiatalokat, akik mindenféle pótszereket használnak. Látok fiatalokat, akik felszállnak előttem a buszra, még akkor is, ha én érkeztem hamarabb a megállóba, az sem számít, hogy nő vagyok, az sem, hogy idősebb. Hallom, ahogyan a szüleikkel beszélnek. Hallom, hogy nincsenek terveik és céljaik. Hallom a szájukból a kérdést, hogy melyik az a fájdalomcsillapító, amire alkoholt lehet inni.

Erősen hiszek a jövőben.

Látok templomba járó hívőket, akik mérgezik a környezetüket. Hallom, amint kibeszélnék másokat. Látom, amint álszent módon jótékonykodnak, közben ártatlanságot mímelve szándékosan ártanak, amikor a kedvük úgy tartja.

Mélyen hiszek a hit erejében.

Mindez mindig is így volt, mióta világ a világ.

Aha. Ja, igen. Tudom. El is fogadnám, ha nem azt tapasztalnám, hogy évről-évre hatványozottan, többszörözödve növekszik körülöttem mindez. Szóval, dugjuk a fejünket a homokba, vagy essen ezekről szó?

Szívem szerint elzárkóznék, mintha itt sem lennék, de ugye ott van az a lerakhatatlan felelősség...

Bízzuk a gondjainkat Istenre!

Felgyorsult életünkben napon-ta rutinszerűen végezzük feladatainkat, igyekszünk kézben tartani mindent, úgy gondoljuk, hogy urai vagyunk a helyzetnek, és nem gondolunk Istenre: nincs szükségünk rá, egyedül is boldogulunk.

Egészen más a helyzet, ha életünkre nem várt nehézség zúdul, ha önerőből nem tudunk

úrrá lenni azon a problémán, ami hegyként tornyosul eléink. Ha lehetőségeink kimerültek, ha már ember nem segíthet, akkor, mint az utolsó szalmaszálba, úgy kapaszkodunk Istenbe, hátha Ő tud segíteni. Azt olvashatjuk a Máté Evangélium 5,3-ban: *"Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa."*

Amikor saját erőnk végére érünk, próbálkozásaink életünk nehézségeinek megoldására, kudarcot vallottak, akkor vagyunk a lelki szegénység állapotában. Akkor belátjuk, hogy szükségünk van egy természetfeletti segítségre, és keresni kezdjük Istent, akitől életünk során már többször kaptunk érintést, aki már sokszor átsegített minket nehéz helyzeteken, akiről mégis újra és újra megfélemedtünk, amikor problémáink megoldódtak.

A Mindenható Isten, akinek semmi sem lehetetlen, így biztat minket a Zsoltárok 50,10-ben: *"Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megsegítelek és te dicsőítesz engem."* Ebben a felszólításban már benne van az ígéret is, hogy megteszi, amit kérünk tőle. Ha hallgatunk az Ő szavára, és hozzá fordulunk segítség-

ért, félretesszük a büszkeségünket, és megnyitjuk a szívünket az Ő kegyelme felé, akkor az Ő segítségével le tudjuk győzni azt az óriást, aki ránk támadt, hogy elpusztítson minket.

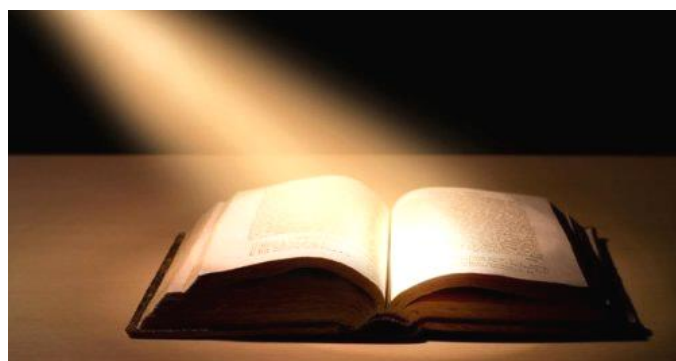
Akkor teljesül az ígéret, hogy "boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa". Akkor visszafordulhatunk az útról, ami a pusztulás felé vitt minket, és megtaláljuk Isten útját, ami az örök életre visz. Isten a sorscsapást is áldássá tudja fordítani.

Bízzuk tehát minden gondunkat Istenre, Tőle kérjünk tanácsot, olvassuk a Szentírást, amelyen keresztül Istenünk a szívünkhöz szól, tanácsot és útmutatást ad, és mindig megsegít minket.

Ha szeretne jobban elmélyülni Isten Igéjének ismeretében, én szívesen segítek ebben, hívjon bátran, tanulmányozzuk együtt a Bibliát, hogy Istent jobban megismerjük és megtapasztaljuk az Ő segítségét.

Bognár Tiborné

Telefon: +36 20 9757 868

HIPERAKTIVITÁS, FIGYELEMZAVAR: PSZICHIÁTRIAI BETEGSÉGEK-E VALÓJÁBAN?

„Hiperaktív” a gyermek? Nem tud odafigyelni az órán? Magatartásával bomlasztja az osztály rendjét? Olyan kérdések ezek, amelyekkel számos szülő riadtan szembesül, amikor kiderül, hogy gyermekével gond van az iskolában. Ilyenkor aztán a szülő válaszut elé kerül: vagy maga keres megoldást a problémára, vagy másik iskolába viszi a gyereket, vagy a hivatalos szakemberekre bízta. Az utóbbival kapcsolatban viszont számos kétség, ellenérzés fogalmazódott már meg, nem is véletlenül. Ha ugyanis a gyermek pszichiáterhez kerül, könnyen kaphat olyan diagnózist, amelyre gyógyszeresedést írnak elő. A szülőknél azonban két dologról rendszerint nincs tudomásuk:

– A „hiperaktivitás”, „figyelemzavar” és hasonló gyermekpszichiátriai diagnózisok kizárólag a tünetek alapján címkézik fel a gyermeket, és nem visznek közelebb az okok feltárásához – pedig ezeknek a tüneteknek számos kiváltó oka lehet.

– Az ilyen állapotokra felírt „gyógyszerek” valójában

tudatmódosító szerek, olyan anyagok, amelyek sokkal közelebb állnak a drogokhoz, mint a gyógyszerekhez. E szerek csupán arra alkalmasak, hogy elfedjék a gyermek kellemetlen tüneteit. Ezek a szerek alkalmasak arra, hogy a gyermek tüneteit elnyomják, de a megoldáshoz nem visznek közelebb, ráadásul számos, nagyon kellemetlen, sőt veszélyes mellékhatással nehezíthetik a gyermek boldogulását.

Ebben a témában segít eligazodni a szülőknél, pedagógusoknál és más érdeklődőknél az az ingyenes kiadvány, amelyet az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány jelentetett meg közszolgálati céllal. Az informatív anyagban nemcsak arról esik szó, pontosan milyen veszélyeket hordozhat a pszichiátriai diagnózis és a felírt gyógyszer, de megoldási javaslatokat is nyújt a szülőknél: merre keressék a valódi okot, a valódi megoldást gyermekük számára. A kiadvány ingyenesen megrendelhető, illetve letölthető az alapítvány weboldaláról: www.emberijogok.hu/adhg

Gondolatok a peresztegi „szemétszedés” kapcsán

Tisztelt Polgármester Úr! Kedves Zoltán!

Nagyszerű volt a szombati program, értelmes, tartalmas és baráti. Jó volt köztetek lenni.

Többen kérdezték, hogy miért jöttem el Sopronból erre a rendezvényre. Amikor eldöntöttem, hogy részt veszek a programon, több indok is felmerült bennem.

Szerettem volna találkozni Veled, akiről lányom sok jót mondott és mi is találkoztunk, amikor a Gróf Széchenyi István Nagycenki Lovasképzési Központot vezettem a Soproni Egyetem megbízásából. Szép és eredményes munka volt, kár, hogy nem folytatódott. Szerettem volna találkozni a vadásztársaság egyes tagjaival, akik munkatársaim voltak a Tanulmányi Erdőgazdaságnál. Ez is megtörtént, a Román család unokástól vett részt a rendezvényen. Imre Balázs lovasklub vezetővel pedig a nagycenki versenyeken találkoztam.

Végül, de nem utolsó sorban úgy gondoltam, hogy ez is egy történelmi, sőt világesemény, hasonlóan a PÁN-EURÓPAI PIKNIK-hez, ahol szintén résztvevő voltam. A migránsok, menekültek egy hosszú történelmi eseménysor végén kerültek Európába és az országunkba is, mely a gyarmatosítással kezdődött, és annak hasznait sajnos a mai napig szedik a volt gyarmattartó országok nyugaton és mivel nálunk vannak gyáraik, mi is.

Keresztzüleim (férj Sopronban végzett kohómérnök) 1956-ban négy gyermekükkel kikényszerültek nyugatra, Ágfalva mellett hátizsákkal, benne a kisgyerekekkel léptek át éjszaka a magyar határt, menekültek, és végül Svédországban fogadták be őket. A világhíres Husqvarna motorfűrészeket is gyártó cégnél kapott munkát. Ő mesélte gyermekkoromban, hogy amikor tilos volt Dél-Afrikával kereskedni (apartheid) a svédek és a németek is onnét hozták be az ipari termeléshez szükséges ásványkincseket gazdaságaik fejlesztéséhez.

Ezek a volt gyarmattartók már évtizedekkel ezelőtt (Franciaország, Belgium, Hollandia, stb.) kezdték betelepíteni – a népszaporulat csökkenése és a munkaerőhiány miatt – a volt gyarmatokról a munkaerőt. Láthat-

juk a színesbőrű élsportolókat a világversenyeken (kézilabda Európa bajnokságon a francia csapat fele színes bőrű, de a holland, belga és svéd, német foci válogatottban is vannak színes bőrűek) és már megjelennek hazánkban is. Ezek a kizsákmányolt népek most elindultak nyugat felé. Hajdan eleink is, a jobb legelők érdekében jöttek keletről nyugatra.

Bizonyítást nyújt a kérdéskörnek, hogy az éppen most befejeződött Klímacsúcson (Egyiptom) a fejlett országok külön pénzügyi alapot hoztak létre az elmaradott, elsősorban afrikai országok „megsegítésére”, mivel a negatív változások legnagyobb részét a fejlődő országok viselik. Természetesen azért is fizetnek, hogy már ne jöjjenek a gazdag nyugat felé.

Hát ennyi minden mozdult meg bennem, hogy személyes tanúja, tevőleges résztvevője lehettem ennek a világtörténelmi eseménynek, amit megszerveztetek a peresztegi erdő menekültek által visszahagyott „szemét” megtisztítására.

Köszönöm a lehetőséget, a barátságot, a rendkívül finom vadpörköltet és remélem a fenti gondolatok mentén további együttlétek is megvalósulnak.

Eredményes település fejlesztést kívánok, nagyon szép a település és környéke!

Sopron, 2022. 11. 21.

Üdvözlettel:

Ormos Balázs
ny. erdőmérnök

U.i.: A múlt évben leírt gondolataimat bizonyítja Ferenc pápa ezekben a napokban tett Afrikai, Kongói zárán doklata, ahol folyamatosan az afrikai népek kizsákmányolásáról, a korrupcióról beszélt, és figyelemztette a gazdag országokat, hogy Afrikát ne tekintsek csak nyersanyag forrásnak. Kongóban bányásszák a világ kobalt termelésének 65%-át, mely az akkumulátor, mobil telefon és laptop gyártás egyik alapanyaga, kínai tulajdonban. A bányákba, lyukakba engedik le a gyerekeket, akik a bányászati munkát végzik!

2023. 02. 03.

FÜLÖPNÉ HIDEGH CSILLA

ÓVODAVEZETŐ

Minden gyermeki alkotásra nagyon büszkék vagyunk

„Köszöntlek, új év új világa!
Hozz békességet a világra!”

| Gazdag Erzszi: Új év/

Nem csak az új évet, az olvasókat is köszöntjük, és bízunk abban, hogy a fenti verssorok valódi értelmet nyernek ebben az új esztendőben! Kiegészülve egészséggel, boldogsággal, jókedvvel és vidámsággal...

A cikk írásakor éppen egy hete, hogy az óvodában is megkezdődött az élet. A téli szünet kicsit hosszabbra nyúlt az előre tervezettnél, miután igazodtunk a közoktatásban és a kormányzati igazgatásban elrendeltekhez. De annál mozgalmasabban és tartalmasabban éltük meg az elmúlt időszak napjait.

Nagyon sok programban volt részünk ismét: nagyszűrű kezdeményezés volt a Márton nap alkalmából meghirdetett tölklámpás-szépségszereny, a nagymamák-nagypapák köszöntése az idősek napján. Az óvodában rendezett nagyszülő karácsonyi készülődést is érdek-

lődvé fogadták nagyszülők, unokák egyaránt. December első napjaiban már izgatottan vártuk a Mikulást, majd a Camerata komolyzenei gyermekkoncert, a „Gyöngyjáró...” meseműhely előadása mind-mind kellő érzelmi hangulatot teremtett a várva várt ünnep érkezésére, fogadására.

Az elmúlt időszakban két pályázati elbírálásról kaptunk visszajelzést: a K&H Bank által meghirdetett Hűsítő ligetek c. pályázaton nem nyertünk, pedig jó lett volna fákkal-bokrokkal tarkítani a megnagyobbodott óvoda udvart. A Magyar Szabadidősport Szövetség által kiírt pályázatra külön-külön nevezett minden óvodai csoport egy-egy gyönyörű alkotással, és a Süni csoport munkáját a zsűri egy 50 000 Ft értékű vásárlási utalvánnyal díjazta.

Minden gyermeki alkotásra nagyon büszkék vagyunk, hisz az alkotás egyet jelent a kreativitással, a képzelet szabad szárnyalásával, s „minél többet alkot egy gyermek, annál több lehetséges útra talál rá.”

Nekünk, felnőtteknek is izgalmasan telt az elmúlt időszak. Intézményünk vendégül látta a *BIG_inn AT-HU* projekt keretében a bécsi, burgenlandi és alsó-ausztriai pedagógusok küldöttségét, akik hospitáláson vettek részt nálunk, hogy szakmai ismereteiket bővítsék az óvodai nyelvfelkészítés területén. Szandra és Evelin óvónénik, a két német nemzetiségi óvodapedagógus tartottak bemutató foglalkozást a vendégeknek. Az ezt követő eszmecsere során megosztottuk egymással szakmai tapasztalatainkat, valamennyien megismerhettük a két ország eltérő didaktikai módszereit, a korai nyelvfelkészítés jellemzőit. A találkozó során meghívást kaptunk Ausztriába, s terveink szerint egy bécsi látogatással fogjuk szakmai ismereteinket mi is bővíteni.

„Itt a farsang áll a bál...” – készülődés a bölcsiben

Bölcsödénk tavaly októberben nyitotta meg kapuit, és ma már a bölcsi mindkét csoportja teljes létszámmal üzemel.

A beiratkozás a következő nevelési évre folyamatos. Minden munkanapon lehetőség van a felvételi kérelmek benyújtására reggel 8 óra és 12 óra között. Az ellátási területünk nem csak Sopronkövesdre terjed ki, hanem szeretettel várjuk a nagycenki, ebergöci, röjtökmuzsaji és pinnyei gyermekeket is. Amennyiben nem sikerül a szülők által kívánt beszoktatási időpontra felvenni a gyermeket, akkor a gyerek várólistára kerül.

Személyi változások is történtek a bölcsödében az elmúlt rövid időszak alatt. A Méhecske csoport köszönhette új dadusát, Balogh Dórát. Dóri Kópházán él a családjával, előzőleg egy soproni családi napköziben dolgozott. Így bőséges tapasztalattal érkezett hozzánk, amit jól tud alkalmazni a mindennapokban.

A gyerekek, a szülők és a kollégák is szeretettel fogadták, így nagyon könnyen közvetlen kapcsolat alakult ki mindenkiel.

Balogh Dóra

Épp csak elteltek az ünnepek, már a farsangra készülünk. A bölcsőde falai között az apróságok és mi felnőttek is, izgatottan várjuk a farsangi mulatságot. Mosolyogva hallgatjuk a gyerekeket, akik teljes ámulattal mesélnek a jobbnál jobb jelmez ötletekről. Segítve ezzel a kisgyermeknevelőknek is, hogy kitalálják, hogy

az apróságok számára vajon melyik öltözet lesz a tökéletes az idei farsangra. A csoportokban minden nap zajlanak a különböző foglalkozások, ezeket természetesen kiegészíti a friss levegőn töltött idő is. Az enyhe télnek köszönhetően sokszor tudnak kint játszani vagy sétálni a gyerekek.

Minden kedves olvasónak kellemes időtöltést kívánunk!

Pápai Ildikó: Tavaszköszöntő

Februárban, farsang felé
elkergetjük a telet,
bár szép volt a nagykarácsony,
fáztunk éppen eleget,
kérünk egy kis meleget!

Jelmezt öltünk, síppal-dobbal
lármázunk egy keveset,
hogy a hosszú, szürke álmom
érjen véget, ha lehet,
s ne hozzon több hideget.

Így várjuk a langyos tavaszt
számláljuk a percekét,
reggel-este, napról-napra,
a kedvünk is kedvesebb,
ha az égbolt derűsebb.

VIRÁGH IMRÉNÉ KATI

VÉDŐNŐ

Ki számít iskolaérettnek?

Januárban a 6 év körüli gyermekeket nevelő családoknak komoly, a kisgyermek akár egész további életét meghatározó döntést kell hozniuk. Ugyanis ekkorra mérnek fel az óvodapedagógusok, hogy iskolaérett-e a nagycsoportos óvodás. Az iskolai beíratásról ennek függvényében a szülők határoznak. A kisebb hiányosságok szeptemberig célzott foglalkozásokkal pótolhatók, nagyobb elmaradás esetén viszont fontos, hogy szakember segítségét kérjük, vagy halasszuk el egy évvel az iskolakezdést, hogy a kicsit lassabban érő gyermekek is éretten kerüljenek az iskolapadba.

Ki számít iskolaérettnek? Ezt a kérdést tettem fel **Krániczné Dr. Szabó Ágnes** (főiskolai docens, logopédus, hallássérültek pedagógusa, alkalmazott nyelvész NILD terapeuta, alkalmazott nyelvésznek.

Az alábbiakban az ő írását olvashatják.

A gyermek abban az évben, amelyben augusztus 31-ig a hatodik életévét betölti, tankötelessé válik. Indokolt esetben egy évig még maradhat óvodában, ha az Oktatási Hivatal támogatja ezt a döntést. Ennek folyamatáról a következő oldalon található bővebb információ: https://www.oktatas.hu/koznevelo/tankotelezettseg/tankotelezettseg_halasztasa

Arról, hogy mikor iskolaérett a gyermek, elsősorban az óvodapedagógusokkal érdemes konzultálni, hiszen ők a mindennapi tevékenységek és felmérések alapján átfogó képpel rendelkeznek a gyermek képességeit illetően. Fontos, hogy nemcsak fizikailag, hanem pszichésen is alkalmasnak kell lenni az iskolakezdésre ahhoz, hogy a későbbi kudarcokat elkerülhessék a gyermekek. Sokan úgy gondolják, hogy ha a gyermek jól

viselkedik, nincs vele probléma, akkor bizonyára az iskolában is megállja majd a helyét. Sajnos sok esetben a visszahúzódó, csendes gyermekek viselkedésének a hátterében valamilyen megértési, megismerési probléma van, így mindenképpen érdemes a legkisebb bizonytalanság esetén is megkérdezni egy szakember véleményét. A gyermeknek, és a szülőnek is könnyebb, ha óvodás korban kell néhány alkalommal fejlesztésre járni, mint az iskolai évek alatt, amikor egyébként is sokkal nagyobb terhelés éri a családot.

Mire érdemes tehát figyelni? Fontos az életkorának megfelelő súly, magasság és általános erőnlét. A gyermek mozgása legyen összerendezett, harmonikus. Tudjon összetett mozdulatokat is utánozni. Ismerje az irányokat, legyen megfelelő a téri érzékelése (föl, le, alatt, előtt... stb.). Tartsa be a szabályokat, legyen képes várni, tűrje jól a kudarcot. Tudjon együttműködni. Legyen kialakult feladattudata, vagyis akkor is készítse el a feladatot, ha épp máshoz van kedve. Beszéde legyen érthető, folyamatos. Fontos az életkorának megfelelő, árnyalt szókincs. Nyelvtanilag fogalmazzon helyesen, érzékeltesse az összefüggéseket. Egy képről legyen képes 4–5 összefüggő mondatban mesélni. Tudja elkülöníteni a hangokat (pl. alma és sáska nem ugyanazzal a hanggal kezdődik). Ismerje a személyes adatait (név, születés, szülők neve, lakcím...). Legyen megfelelő a rész-egész viszony érzékelése, az alakállandóság, az alak-háttér megkülönböztetés, az emlékezet, a figyelem, a formafelismerés. Legyen önálló az öltözködésben, tudjon cipőt kötni, ismerje fel saját ruháit. Tudjon önállóan kezelt mosni, étkezni. Ismerje fel érzelmeit, szükségleteit.

*„Óvatosan hajtsd be az ajtót,
Ha érkezel, csald el a fényt.
Tárd ki jól, ha viszel magaddal,
Fogd a kezem, adj reményt.”*

/Róth Lajos: Ajándékok /

*(Meglepetés egy celldömölki
ajándékozótól)*

Az 1918. szeptember 19-i sopronkövesdi bérmálás emlékezete

A 2023. esztendőben elsősorban Sopronkövesd történetéhez kötődő események, főként közösségi alkalmak kerülnek bemutatásra a Múltidéző rovatban. Elsőként egy olyan, 105 évvel ezelőtt történt esemény, amelyhez kapcsolódóan nemcsak hivatalos és magánfeljegyzés, hanem fényképfelvétel és sajtóbeszámoló is rendelkezésre áll: az 1918. szeptember 19-i sopronkövesdi bérmálás. Azokban a századokban, amikor a hit és a vallás mélységében hatotta át falusi társadalom mindennapjait, a szentségek felvétele – így a bérmálás megerősítő szentségének felvétele is – sok ember számára más értelmet nyert, mint napjainkban.

A rendelkezésre álló feljegyzésekből a XIX. század első harmadától lehet nyomon követni a település lakosait érintő bérmálásokat. Ekkor több környező egyházközség híveivel együtt vették fel a megerősítő szentséget, egyik alkalommal Kövesden, előzetes rend szerint beosztva az időpontot és a helyszínt. 1820. június 3-án Cenken bérmálkoztak a szomszédos települések hívei is, 1829. szeptember 27-én pedig Juranics Antal püspök bérmált ugyanitt, az egyházlátogatás keretében. Az 1840-es bérmakörút egyik állomása Lózson volt: szeptember 8-án a lózsai, peresztegi és lövői, másnap a kövesdi, röjtöki és széplaki bérmálandóknak szolgáltatták ki a szentséget. Az 1857/58. gazdasági évben bérmacédulákat vettek a kövesdi plébánia részére, ez bérmálásra enged következtetni. Zalka János püspök jegyzőkönyve szerint általában négyévente bérmálkoztak a kövesdiek (1869, 1874, 1878, 1882, 1886, 1890, 1894), a közeli települések híveivel együtt. Ilyenkor a püspök több száz főnek szolgáltatta ki egyszerre a bérmálás szentségét. Kövesden 1878. május 23-án volt bérmálás. A lózsaiakat és lövőieket is ide osztották be, összesen 408-an bérmálkoztak ekkor. A kövesdiek feliratos táblákat készítettek, a püspök

fogadására alkalmas üdvözlő mondatokkal. Ezt követően évtizedekig valamelyik szomszédos településen vettek részt a kövesdi bérmálandók. Ennek okát Rupf Sándor plébános (1900–1936) abban látta, hogy Zalka János püspök a szegényebb plébániákat kímélni akarta (a szokásos vendéglátás megszervezésétől és költségeitől, gróf Széchenyi Miklós püspök pedig olyan helyeken bérmált, ahol a helyben lakó földesúr, nagybirtokos gondoskodott a főpap vendégül látásáról. (Kövesden ebben az időben helyben lakó uraság nem volt.) Fetser Antal püspök viszont arra törekedett, hogy lehetőleg minden faluba eljusson. Így került sor 1918. szeptember 19-én az ünnepi alkalomra, amelyen a kövesdieken kívül néhány szomszédos település hívei is részt vettek. Akár bérmálás keretében, akár más alkalommal érkezett a megyéspüspök a községbe, ünnepélyesen fogadták. 1948-ban például a kövesdi legények lovasbandériumával. Az 1960-as évek végéig magas volt a bérmálkozók száma (megközelítette vagy meghaladta a száz főt), ezekben az évtizedekben még négy-öt-hat évenként látogatott el a püspök Sopronkövesdre vagy az egyik szomszédos településre. Az ezt követő csökkenés részben a kevesebb gyermek születésének, részben a két-három-négy évenkénti bérmálásnak, részben a vallásgyakorlat változásának tudható be.

(Folytatás a 20. oldalról)

A legújabb időben, 1993-tól többnyire évente került sor bérmlásra.

A Soproni Napló 1918. szeptember 21-i száma beszámolt a püspök bérmautjáról. Fetser Antal szeptember elsején kezdte meg bérmautját. Járt Kópházán, Völcsejen, Csepregen, Bükön és Újkéren, és azóta Ausztriához csatolt településeken is. Sopronkövesdre szeptember 19-én érkezett, és mintegy ezer hívőt részélt a bérmlás szentségében, köztük 192 sopronkövesdit. Elsőként a Széchényi-birtokokat bérlő Otcskacsalád közeli rokonát, pellérdi Brázay István huszárhadnagyot, másodikként nővére, Mici kisasszonyt bérmlalta meg. A szertartást követően Rupf Sándor plébános látta vendégül a püspököt. Az ebéden részt vett Széchényi Dénes gróf volt koppenhágai követ, továbbá Blaschek Vilmos járási főszolgabíró, Polgár Dénes Ferenc csajtai javadalmas apát, Major Gergely nyugalmazott nagylózi plébános, a Ferenc József-rend lovagja,

Baán Jenő esperes-plébános, Németh Rudolf peresztegi plébános, Muraközi Károly nagylózi plébános és Brázay István huszárhadnagy. „A püspök egyéni szeretetreméltósága kedves családi összejövetellé avatta az ebédet s a társaság a legjobb kedvben szórakozott.” – fogalmazott a cikk írója. Bár a templomi szertartásról nem rendelkezünk fényképpel, a hivatalos személyekről készült felvétel száz év múltán is fennmaradt. A képen balról jobbra: Brázay István huszárhadnagy, Németh Rudolf peresztegi plébános, Blaschek Vilmos főszolgabíró, Grósz József püspöki titkár, Fetser Antal püspök, Bene István nagyecenki származású, rábaszentmihályi segédlelkész, Polgár Dénes nagyecenki plébános, Baán Jenő esperes, Rupf Sándor sopronkövesdi plébános. Az esperes mögött egyenruhában a főszolgabírót kísérő két hivatalnok.

Forrás: Az összefoglalás a szerző készülő községtörténeti monográfiájából származik. A források tételes feltüntetésére terjedelmi okok miatt nincs lehetőség. A kép a szerző tulajdonában van.

Orbán György: Az Agghegy zöld lehelete

Nagy öröm és megtiszteltetés volt, amikor a sopronkövesdi polgármester, Fülöp Zoltán felkért egy asztali, forgatható könyv elkészítésére. Az volt az elképzelése, hogy a lapjain Sopronkövesd és környéke jelenjen meg képekben, valamint verseket is írjak ezekhez. Igazából kedves feleségének, Gyöngyinek az ötlete

volt a forma. Ő el is jött hozzám Zsirára személyesen, megmutatva, mire is gondolt. Az eredményt láthatják is a kedves olvasók, akikhez már eljutott ez a kiadvány. Szomorúsággal töltött el azonban, hogy Gyöngyi már nem érthette meg ezt a szerintem csodálatos művet, de hiszem, hogy onnan, ahova ő ment, bár tud róla, ennél sokkal csodásabbakat lát.

Miért is volt nekem ez a felkérés megtiszteltetés? Hiszen sok közöm nem volt, kapcsolódási, kötődési pontjaim nem igazán fűztek Sopronkövesdhez. Fülöp Zoltánnal a „Kápolnák útján” kerékpártúrák során hozott össze a sors, akinek egy kissé felfedtem irodalmi munkásságomat. Elmondtam neki, milyen anyagaim vannak e téren, s ő egy alkalommal meg is hívott községébe vetítéssel egybekötött irodalmi estre, ahol Magyarország, illetve Erdély egy szeletét mutattam be zenés-verses diabemutatóval. Ez indította őt, hogy nem csinálnék-e hasonlót Kövesdről, csak könyv formájában. Kihívást is jelentett számomra, hogy egy alig ismert területet feltérképezzek. Két alkalommal kerekkeztem el Sop-

ronkövesdre, s szinte minden zugát bejárva kaptam lenyűgöző apró természeti és épített szépségeit, majd csaknem két hónap alatt meg is szerkesztettem az anyagot. A munka személyessé tette ezt a szép vidéket, s büszkén elmondhatom, ha az asztalomra kitett könyvecskére nézek, forgatom lapjait, otthon érzem magam. Hiába az én művem, kellettek hozzá Sopronkövesd csinos, virágos utcái, az Agghegy zöld lehelete, és egy akarat, ami „kikényszerítette” szívemből ezt az örökérvényű művet, amit érdemes nézegetni, olvasgatni még jó hosszú ideig. Bár nem öröknaptár (ahogy szívesen emlegetik), hiszen nem szerepelnek rajta hónapok, napok, nem is évnvi versképből áll, mégis időtlen időközé élvezhető. Mindennap mond valamit, sosem ér véget, mert visszafelé is forgatható.

Talán könnyekkel lérsz nyugovóra,
vissza fog térni örömöd,
este szállást vesz nálad a sírás,
reggelnek ujjongsz, s köszönöd.

Szekszárdon születtem, 1965-ben. Középiskolai és főiskolai tanulmányaimat Pest megyében végeztem. 1993 óta tanítok alsó tagozaton Zsirán. Valamiféle irodalmi tevékenységet diákkoromtól végzek: versmondó fellépések, versírások. Egy kötetem jelent meg hivatalosan, Parányi, mint földről a csillag címmel. A többi versemet is kötetekbe szerkesztettem, csupán kiadásra vár mindegyik. Szeretek gyalogolni, kerékpározni, útjaimat zarándoklatként fogom fel és élem meg.

„Füben-fában orvosság”

A nagyböjt a keresztény kultúrában az önmegtartóztatás, megtisztulás, a húsvétra való testi-lelki felkészülés 40 napja.

Napjainkban a böjt „divattá”, az egészséges táplálkozás részévé vált. A böjt valóban megtisztítja a szervezetet – orvosilag bizonyítottan kedvező élettani hatásai vannak, számos nehezen gyógyítható betegség – például reuma, érlemeszesedés, magas vérnyomás, különböző allergiás bőrbetegségek – esetében gyógyhatását igazolták. Az ereinkben keringő vér – aminek több, mint fele víz – folytonosan körbejárja testünket – valójában folyékony szövet, aminek számos feladata van. A folyékony állományában áramló vörsejtek mellett olyan anyagok is felhalmozódhatnak, amelyek megnehezítik az életfontosságú funkciókat. Ez előbb-utóbb betegségek kialakulásához vezethet. Ezért rendkívül fontos vérünk időnkénti „tisztítása”!

Böjt idején reggel éhgyomorral igyunk csalánlevél teát, cukor, méz és egyéb ízesítő nélkül. A csalánlevél a legjobb vértisztító gyógynövény, vastartalma segít a vérképzésben, tisztítja a májat, epét és a vesét. A húgyhólyag és a húgyutak tisztítására, vízhajtásra is alkalmas.

A táplálkozásunkat is hangoljuk össze a méregtelenítéssel: mondjunk le a cukorról, fehér lisztről, vörös húsokról, és helyette inkább friss vagy párolt zöldséget, gyümölcsöt, halat együnk, kerüljük az alkoholfogyasztást és a dohányzást.

A böjt alatt sok folyadék fogyasztása ajánlott, legjobb a víz, vagy a különböző vértisztító hatású gyógynövényekből készített teák.

A *galagonya* a szív munkáját segíti, serkenti a szívizom vérellátását, értágító és vérnyomáscsökkentő hatású, fogyasztása javalt koszorúér-betegségek esetén. Segít a vérkeringési problémák enyhítésében, visszaszorítja az

érlemeszesedés kialakulását. Kiváló vértisztító. A *bodzavirág*ból készült tea vízhajtó, emésztést elősegítő hatású. A *nyírfalevél* serkenti a veseműködést, tisztító kúráknál vízhajtó és vértisztító hatása is érvényesül.

A *fekete ribizli* leveléből készült gyógytea reumára, vérnyomáscsökkentésre, légút tisztítóként is használható. Csökkenti a húgysavat, ezért mindenféle ízületi gyulladásra, meszesedésre kiváló. Izzasztó, vérképző, emésztés- és étvágyjavító hatása is ismert. Javítja a hajszálerek vérkeringését, csökkenti az érgyulladásokat.

A *gyermekláncfű* nagyon jó gyomorerősítő, segíti a májműködést, fokozza az epetermelést. Erős vizelethajtó és tisztító hatása van. Szabályozza a bélműködést, megszünteti a székrekedést. Az *ezerjófű* teája tisztítja a májat, és segíti az emésztést.

Ami mindig szintén nagyon fontos, de ebben az időszakban különösen: aludjunk eleget, sétáljunk nagyokat a friss levegőn, mozogjunk (pl. kertészkedjünk, kiránduljunk, biciklizzünk) rendszeresen!

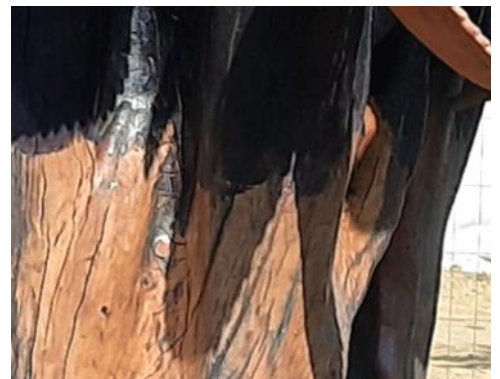

Fotó: Internet/Pixabay

Ismerd fel!

Játék

Az alábbi képen egy apró részlet látható egy sopronkövesdi látványosságról. Ha kitaláltad, melyik nevezetességünket ábrázolja, küldd el a megfejtést a kovesdihermesz@gmail.com címre, vagy a 30/308-6375-ös telefonszámra, legkésőbb 2023. március 20-ig. A helyes megfejtők ajándéksorsoláson vesznek részt. Előző játékunk nyertese **Kustor Balázs**. Gratulálunk!

MIHÓCZA LÁSZLÓ

A tűzoltó parancsnok

Balogh László, a kövesdi önkéntes tűzoltók parancsnoka Lövön született 1920-ban. 1944-ben a sopronkövesdi Csigó Terézzel kötött házasságot, ekkortól lett kövesdi lakos. Eleinte gazdálkodott, majd a helyi tsz-ben dolgozott magtárósként.

Az 1960-as évektől Gyuricza Ferencet váltva ő lett a kövesdi önkéntes tűzoltók parancsnoka. Gyakorlatoztak, versenyre jártak, majáliskor, búcsúkor autón ülve zenés, énekes ébresztővel járták körbe a falut. A fülesikkel (Nikics) közös határnyitó ünnepen 1990-ben egyenruhába öltözve mutatkoztak be a tűzoltó csapatok. A két parancsnok is beszédet mondott az eseményen.

1971-ben gondoltak egy nagyot, és a Kossuth Lajos utca 71. szám alatti telken kialakítottak egy presszót, amit a lövői ÁFÉSZ alkalmazottjaiként üzemeltettek.

Lehetett kávézni, fagyizni, volt külön hely a sakkozónak, kártyázóknak, külön az ifúságnak is, hátul pedig egy tekepálya működött. A presszóban a kisgyerektől az idős emberig mindenkinek lehetősége volt a kulturált szórakozásra, egészen az 1980-as évek közepéig, amikor is az üzlet végleg bezárt.

Laci bácsi kezdeményezésére lakossági összefogásból 2000-ben, a templomkertben felállítottak egy Szent Flórián szobrot, amelyet fel is szenteltek. A parancsnok felesége, Teri néni egy Szent Teréz szobrot adományozott a templomnak, egy ideig az is látható volt.

Laci bácsi tagja volt a helyi Népdalkörnek is, szerette a vidámságot, egy kis mókázásért sem ment a szomszédba. Egyik ilyen móka volt a seprútánc, amikor egy lakodalomban előadta, hogy mindkét kezét elvesztette a háborúban, de így is tud táncolni. Egy seprével ezt el is játszotta elég pajkos módon, a vendégsereg nagy-nagy derűtségére.

A tűzoltó parancsnokságot szinte a 2006-ban bekövetkezett haláláig vitte, utódjaként Mentés György mint elnök vezette az Önkéntes Tűzoltó Egyesületet egészen annak a 2018-as megszűnéséig. A „Balogh Laci”, ahogy kortársai hívták, igazi közéleti ember volt a faluban, emlékeit fényképeken is őrzik a menyé, ifj. Balogh László és Egyházi Zsoltné Balogh Mónika. A faluban úgy is ismerték, hogy az Icíg Balogh, az Öreg Icíg, a rokonok pedig Icíg sógornak szólították. Példakép lehet a falu mai lakosainak is, főleg azért, mert megmutatta, hogy a közéleti szerepvállalás az egész falu javát szolgálja.

HOLDFÉNYTÚRA 2022.

Zarándoklatok 2022 őszéről

Maroknyi gyalogos indult el október 1-jén Fertőhomokról Hidegség Fertőboz Kis-Balf érintésével a soproni domonkos templom búcsújára. Az este 6 órakor kezdődő szentmisén Bertalan atya külön üdvözölte a zarándokokat, a szentbeszédet Berhidai Piusz ferences tartományfőnök mondta. A Rózsafüzér Királynéja búcsúja a Széchenyi téri körmenettel zárult.

Október 8-án egy autóban 3-an utaztunk a Pozsony utáni Mária-völgybe a Magyarok Nagyasszonya búcsújára, a történelmi Magyarország legősibb magyar kegyhelyére. A XIII. század elején csodatévő forrásra akadtak, fölője kis fakápolnát építettek, így jött létre itt ez a kegyhely. Nagy Lajos király templomot és kolostort építtetett, amit a pálosok gondoztak. Később ide épült még a Szent Anna, a Szent Kút és a Mária kápolna, 1936-ban pedig megépült a Kálvária és a Lurdi barlang is. Az egész egy völgyben van, magas fák árnyékában. A szabadtéri mise kezdetére gyalogos zarándokcsapat érkezett, őket már Alsóbodokról ismertük. Dr. Srancho László bacsfai plébános – aki a kántori teendőket is ellátta – köszöntötte a főcelebránst, Kis-Rigó László püspök urat és a népes zarándokokat. Mise után keresztutat jártunk, és a friss forrás vizével gazdagodva indultunk haza.

Október 9-én a pinnyei templomtól Ferling György atya vezetésével gyalogoltunk ki a peresztegi út szélén álló Magyarok Nagyasszonya szoborhoz. A szobrot az I. világháborúból hazatért Koloszar József és felesége állíttatta 1918-ban. Leszármazottjuk, Lendvayné Koloszar Marianna révén kövesdi szál is kötődik ehhez a közeli Mária szoborhoz.

Október 15-én ketten utaztunk a csallóközi Bacsfára, ahol a ferences templom oltárán van a Könnyező Szűzanya kegyképe. Srancho László helyi plébános úr szer-

vezésében Eszterházy János életútját ismertető zarándoknapon vettünk részt. A zarándoklat előtt Bábel Balázs kalocsai érsek úr tartott szentmisét. A rendezvény végi agapén a helyi ismerősökkel átbeszéltük a korábbi találkozásaink élményeit.

Október 31-én a balfi Szent Farkas Vártemplomtól indult gyalogos zarándoklat a kópházi és a harkai templomok érintésével a sopronbánfalvi Kármelita templomba. Ezt a templomot Szent Farkas püspök tiszteletére építették 1441-ben. Szent Wolfgang (Farkas) 924-ben született bencés szerzetes volt. 971-ben járt Magyarországon mint missziós szerzetes, majd Regensburg püspöke lett. Nevelője volt a bajor Gizellának, Szent István királyunk későbbi feleségének. Szent Wolfgang 994-ben hunyt el, 1052-ben szentté avatták. Szerénysége, aszkétikus életmódja és tudós munkássága mindenhol elismerést váltott ki. Erről a zarándoklatunkról a tv Élő egyház című műsora is beszámolt.

A Felvidék Rómájának is nevezett Nagyszombatra (Trnava) november 19-én érkezünk 4-en a Szent Miklós Bazilika búcsújára. Az oltár felett a Könnyező Szűzanya kegyképe látható az egykori esztergomi érseki székhelyen. A délelőtti szentmise fő celebránsa Orosch János helyi érsek úr volt, a felvidéki magyarok között több ismerős is feltűnt, Bakó Gyuriék, Hegyi Péter káplán úr, és az újdonsült ismerőseink Zilizi Tihamér és fia Kristóf. A főtérről több irányba is látható templomok Rómát idézik, kár, hogy délután zárva vannak!

Sajnálatos, hogy a Felvidékhez közeli vármegyénk egyházközségei, az egyházmegyénk nem nagyon képviselik magukat, ezt tapasztaltam a korábbi felvidéki útjaimon is. A felvidéki kegyhelyek látogatása erősítené a még megmaradt magyarság fennmaradását, miért nem élünk vele?!

FARKASNÉ NYERGES ANDREA

Sopronkövesd új lakói

SZABÓ MÁRK, DR. FARKAS ZSUZSANNA, SZABÓ SIMON ÉS SZABÓ SÁRA

Zsuzsival mindketten Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyéből, Gesztely településről származunk. Már gyermekkorunkban ismertük egymást, de később messze sodort minket egymástól a szél. Zsuzsi a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karán végezte tanulmányait, majd Budapesten helyezkedett el kezdetben pszichiáter, majd házi orvos rezidensként. Jelenleg Gyes-en van kisebbik gyermekünkkel, előtte pedig a Soproni Erzsébet Oktató Kórház és Rehabilitációs Intézetben dolgozott. Jómagam hegedűművészként végeztem Eisenstadtban. Több évig zenéléssel kerestem a kenyerem, ám ez a foglalkozás rengeteg időt vett el az életemből. Nem voltak szabad hétvégéim, sem felhőtlen ünnepnapok, ezért váltani kényszerültem. Eközben korábbi házasságom megromlott, amelyből egy gyönyörű lányom született. Egy hazalátogatásom alkalmával újra találkoztam Zsuzsival, s ismét fellángolt köztünk a szerelem. A családalapítás érdekében egy ablakgyártó céghez mentem dolgozni Ausztriába. Közös életünk megteremtése során nagyon sok akadály hárult elénk, hiszen Zsuzsi is és én is szerettünk volna a soproni albérletünkéből családi házba költözni, mivel mindketten falun nevelkedtünk. Nagyon sok Fertő-parti településen kerestünk beépíthető telkeket, de szinte mindenhol nehézségekbe ütköztünk. Végül autóbába ültünk, s nézelődöttünk Sopronkövesd irányában is. Rögtön megtetszett a település infrastruktúrája, tisztasága s egy napcsörgött a telefon, hogy megkaptuk a telket. Örömmel az újabb nehézségek kissé beárnyékolják, hiszen a Covid időszak alatt az építkezés teljesen kilátástalannak tűnt. Az előre eltervezett esküvőnk le kellett mondanunk az utolsó

pillanatban, de nem adtuk fel a reményt. 2021 januárjában nagy örömeinkre megszületett kisfiunk, Simon, majd 2022 októberében Sára kislányunk. Ez alatt elhatároztuk, hogy az elmaradt esküvőt megtartjuk, s 2022 augusztusában Sopronkövesden házasságot kötöttünk. Szeptember elején költöztünk be otthonunkba, s napról napra megerősödik bennünk az érzés, hogy megtaláltuk azt a helyet, amit mindig is kerestünk. Felelevenednek a gyermekkorunk falusi emlékei, amikor mindenki köszönt egymásnak s az emberek barátságossága, közvetlensége mindenütt visszaköszön.

KUSTOR JÓZSEF (1944-2022) EMLÉKÉRE

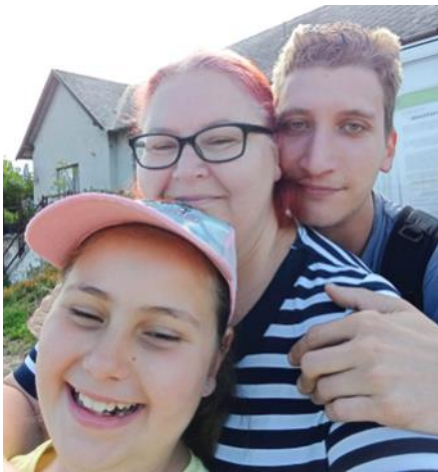
BÚCSÚZÁS

Voltál érzékeny, sírós kisgyerek,
Később dacos lázadó.
Elfogadtad sorsod, de lettél titokban
Álmodó és meg nem alkuvó!
Társad a természet lett, akitől
Azt kaptad, amit te is adtál,
Mire végleg megnyugodtál.
A természet szólt bevégeztetted.
De bársonyos hangod most is halljuk,
Talán még veled is daloljuk!
Akácós út, ha végig megyek rajta én...
Isten veled!

Németh Teréz (Csöpi néni)

STROBL KRISZTIÁN, BÖRÖCZ MÓNIKA, NAGY BOGLÁRKA

Sopronban éltünk a Jereván lakótelepen szüleimmel, akik sajnos nagyon korán meghaltak. Bogi kislányom is itt született, aki már csak halványan emlékszik nagyszülei arcára. Sokat segített ebben az időszakban nagylányom támogatása is, aki jelenleg Fertőendrén él férjével, s két csodaszép kisgyermekével. A tragédiák után ketten maradtunk a lakásban. Közben sokat dolgoztam s akkori munkahelyemen ismerkedtem meg Krisztiánnal. Éreztem, hogy a gyász feldolgozásában sokat segítene a környezetváltozás, ezért családi házakat kezdtünk nézegetni a környéken, ahova Krisztián is velünk tartott. Éjjeleken át bújtam az ingatlanhirdetéseket, míg rá nem találtam jelenlegi otthonunkra. 5 évvel ezelőtt egyik napról a másikra felgyorsultak az események, s hirtelen Sopronkövesden találtuk magunkat.

Kislányomnak ez a ház tetszett meg legjobban első látásra ezért elhatároztuk, hogy Sopronkövesdre fogunk költözni. Bogi már ide járt óvodába is, s jelenleg a helyi általános iskola 4. osztályos tanulója. Nagyon kedveli a focit, s 3 éve aktív tagja a Sopronkövesdi Tehetségfejlesztő Központ csapatának. Krisztiánnal jelenleg is együtt dolgozunk az Autoliv Kft-nél. Szívesen veszünk részt a falu kínálta programokon. Kedvenc rendezvényünk a Holdfénytúra, amelyen mindig rengeteg élménnyel gazdagodunk.

VERS MINDENKINEK

KAZINCZY PÉTER AJÁNLÁSÁVAL

Gyárfás Endre: Ébresztő

Ébresztőt fújnak
fürgé rigók;
ledobja kertem a
hótakarót.
Ébred a hóvirág,
körültekint,
meglesi alvó
testvéreit.
Parányi harangja
messzire cseng:
– Tóziké, ibolya,
ne szenderegj!
Salamon pecsétje,
téltemető,
sáfrány és kankalin,
bújj csak elő!
Bőrlevél, jácint,
ébredjetek!
Itt az ÉV reggele:
a kikelet.

AJÁNLÓ

„Bármilyen egyezés a valósággal (nem) a véletlen műve”

Így kezdődik a mese: "...Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy falu, melyet Kövesfalvának hívtak. Nem véletlenül volt ez a neve, a házak ugyanis mind-mind kőből készültek, a kőkerítés mellett kővirágok nyíltak az udvaron. Azt nem mondanám, hogy kőszívű emberek lakták, inkább zöldszívűek, hisz imádták a természetet..."

Hol játszódik ez a mese? Mi történik lakójával, a kedves és bátor Kövi Rózsával?

A történet főhősével képzeletben ismeretlen tájakon járhatsz, különböző kalandokba keveredhetsz, így ne habozz... Neked is szól ez a könyv!

Megjelent Ábrahám Zsuzsannának, a Meseösvényünk tervezőjének kövesdi ihletésű, három nyelvű mesekönyve. Kapható az önkormányzati hivatalban.
Ára: 3.500 forint”

Sajtóközlemény

**Aktív-, és Ökoturisztikai fejlesztés Sopronkövesden a fenntartható turizmusfejlesztésért
2023. január 19.**

A Győr-Moson-Sopron Vármegye Önkormányzatának területfejlesztési keretéből, a vármegye közgyűlésének támogató szavazatával 192,24 millió forintot biztosított, mely támogatás felhasználásával valósult meg Sopronkövesd községben Aktív-, és Ökoturisztikai fejlesztés.

Németh Zoltán, a Győr-Moson-Sopron Vármegye Közgyűlése elnökének támogató szavazatával a vármegye területfejlesztési keretéből (Területi- és Településfejlesztési Operatív Program) Sopronkövesd Község Önkormányzata támogatást kapott a TOP-1.2.1-16 kódszámú, „Társadalmi és környezeti szempontból fenntartható turizmusfejlesztés” elnevezésű pályázati konstrukcióra.

A projekt átfogó célja a TOP célkitűzésekkel és a TOP-1.2.1-16 pályázati felhívásban foglaltakkal összhangban térségi szintű, turisztikai termékcsomagok és kisléptékű tematikus turisztikai fejlesztések támogatása, melyekkel megyei szintű turisztikai vonzerő elemekre épülő, koordinált fejlesztések valósíthatók meg. Ennek keretében a helyi, térségi jelentőségű, turisztikai vonzerőt képező kulturális, épített, természeti örökség turisztikai hasznosítására, fejlesztésére nyílik lehetőség a térség gazdaságának diverzifikációja, a helyi gazdaság élénkítése és a foglalkoztatás növelése érdekében. Az intézkedés azokra a fejlesztési igényekre kíván reagálni, amelyek elsősorban helyi, illetve térségi jelentőségűek, nem részei országos vagy nemzetközi hálózatoknak, de a térségben, illetve helyben tartózkodási időt hosszabbító lehetőséget jelentenek, ezáltal – közvetett módon – jelentős helyi-térségi foglalkoztatás-bővítési potenciált hordoznak magukban. A fejlesztések eredményeképpen hosszabb időt tudnak eltölteni a turisták az adott területen, igényeik kiszolgálására magánvállalkozások bevonásával olyan turisztikai szolgáltatások nyújthatók, amelyek munkahelyteremtéssel járulnak hozzá a térség fejlődéséhez.

A környék természeti értékei, a NATURA 2000-es erdők országos viszonylatban is kiemelkedő szerepet töltenek be, amely mellett kiemelkedő a térségben az aktív közösségi élet, ez a kínálatot egyedivé teszi. A projekt ezekre az értékekre építve egy egyedülálló turisztikai desztinációt alakított ki, amely nem csak a térség, de a megye turizmusát is erősíti.

Sopronkövesd turisztikai vonzerejének fejlesztése három fő pillér megépítésével valósult meg:

- ökoturisztikai tan-, és meseösvény
- ökoturisztikai látogatóközpont kialakítása, turistafogadás feltételeinek létrehozása, család-, látogató barát funkciók kialakítása
- hiánypótló kerékpárút kiépítése, EUROVELO 13 – SacraVelo összeköttetése (Aktív turizmushoz kapcsolódó fejlesztés)

A projekt fő célkitűzése a minőségi turisztikai igényeknek megfelelő, innovatív, valamint a befektetőket inspiráló, turisztikai attrakció.

A projekt a Széchenyi 2020 Terület- és Településfejlesztési Operatív Program keretében valósult meg; konzorciumi partner a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Önkormányzati Hivatal volt.

A beruházás teljes költsége: 192 240 048 Ft.

További információ kérhető:

Németh Zoltán, elnök -
Győr-Moson-Sopron Vármegye Önkormányzata
96/522-201; elnoki.titkarsag@gymsmo.hu

ZALAKAROS—HOTEL APHRODITE

A négycsillagos Hotel Aphrodite a város szívében, néhány perc sétára található a zalakarosi strandfürdő bejáratától, a Sportcentrum közvetlen szomszédságában.

A Hotel Aphrodite harminc exkluzív szobával, konferenciateremmel áll a vendégek rendelkezésére. Kisállatbarát, antiallergén-, és mozgássérülteknek kialakított szobák is igényelhetők, továbbá az országban egyedülállóan kör alakú szobák is szerepelnek a kínálatban. A szálloda környezetbarát felfogásának megfelelően egyedi fűtő-hűtő rendszer gondoskodik a megfelelő hőmérsékletről. A Hotel Aphrodite wellness részlege minden korosztálynak kellemes kikapcsolódást kínál: a gyerekek számára szabadtéri úszómedence és gyerekpancsoló, a fedett Római fürdőben pedig élménymedence, jeges csobbanó medence, vízsugaras medence, jacuzzi, bizánci gőzfürdő, finn-és infrasauna található. Squash, biliárd, kerékpár, fitness-konditerem és asztalitenisz-terem, alternatív és hagyományos masszázsek segítik a kikapcsolódást és a relaxálást.

Zalakarosról mintegy három kilométeres gyönyörű

séta-és kerékpárúton közelíthető meg. Itt található, Zalakaros mellett a Garabonciás farm, amely egyben a Wellness Hotel Aphrodite Zalakaros éléskamrája is.

(x) Fizetett hirdetés

Sopronkövesdi Polgárőr Egyesület

Maráz Zoltán elnök

Telefon: +36 30 997 5305

e-mail: kovesdpolgaror9483@gmail.com

Alkotóház terembérlés:

2 óra: 3000 Ft

fél napra: 12 500 Ft

egy napra: 20 000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre.

Érdeklődjön a +36 30 308 6375-os telefonszámon

Nagy Hangánál

hétköznap 8.00 és 16.00 óra között

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra 5000 Ft/fő/éj vagy

a kotecsi Vendégházra! 30 000 Ft/nap.

Érdeklődni lehet hétköznap 8.00 és 16.00 óra között

Nagy Hangánál a +36 30 308 6375-os telefonszámon.

(törölköző felár 500 Ft/fő)

A szerkesztőség a beküldött cikkeket nem őrzi meg. A beküldött anyagok nem minden esetben eredeti formában jelennek meg, a főszerkesztő - terjedelemtől függően - a változtatás (a cikk szerkesztése, rövidítése) jogát fenntartja.

Főszerkesztő: Kalmár Erika (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com) **Olvasószerkesztő:** Tóth Zsuzsanna

Cikktörök: Bognár Tiborné, Farkasné Nyerges Andrea, Fülöp Zoltán, Zoran Hegedić, Fülöpné Hidegh Csilla, Kazinczy Péter, Kalmár Erika, Kelemen Dávid, Renata Kozic, Menyhárt Ildikó, Mihóczy László, Orbán György, Ormos Balázs, Rózsavölgyi Dóra, Ružica Šafranec Kišur, Szűcsné Keresztény Éva, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné,

Címlapfotó: Fülöp Zoltán

Fotók: Fülöp Zoltán, Kustor Balázs, újságírói fotók, rendezvényfotók, Pixabay, Pinterest - szabad felhasználású fotók

Nyomda: Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala,

E-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

ISSN 2676-9409

Sopronkövesd - A zöldszívű falu

